

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dost-düşman

Türkiye'nin, halkımızın en yakın dostu, büyük komşusu Sovyetler Birliği'dir. Bu, bir gerçektir. Tarihsel bir olaydır. Bunu halkımız Ulusal Kurtuluş Savaşı günlerinden biliyor. Ve, bunu hiç unutmuyor. Dost çetin günde belli olur. Sovyetler Birliği bu dostluğu yeniden gösterdi. Türkiye ile Sovyetler arasında Moskova'da bağlanan son anlaşmalar bunun kesin bir belgesidir.

Halkımızın, ülkemizin can düşmanı emperyalizmdir, onunla sarmaşan işbirlikçi büyük burjuvazi, kodaman ağa ikilisidir. Bu gerici güçler Türk-Sovyet dostluğuna her zaman karşı çıkmışlardır, onu baltalamışlardır. Ve, Anayurdumuzu, NATO'nun kucağına itmişlerdir. Türkiye bugün bu emperyalist güçlerin baskısı altındadır. Amerikan emperyalistleri, NATO'ya egemen çevreler, Türkiye hükümeti üzerindeki baskılarını topraklarımızda kurdukları saldırı üslerine, CIA ajanlarına, Demirellere, Türkeşlere, faşist komandalara dayanarak sürdürüyorlar.

Başbakan Ecevit: "Sovyet tehlikesi yoktur" dedi. Tehlikenin Batı'dan, emperyalistlerden geldiğini söyledi. Moskova'ya gitti. Her iki komşu ülke için karşılıklı yararlı, eşit haklı, barış ve güvenlik için çok önemli anlaşmalar bağlandı.

Ortada somut bir konu ve sorun duruyor. Verilen sözün, varılan anlaşmaların kağıt üzerinde kalması, yürürlüğe konması gerek. Sovyet düşmanları, anlaşma, dostluk, barış düşmanları, faşistler, Maocular azıttıkça azıtıyor. Demirel'i, Türkeş'i hükümeti devirmeye çağırıyorlar. Bağlanan anlaşmalara saldırıyorlar. Faşizme tırmanışlarını silâhla sürdürüyorlar. Hükümet ikircimli tutumundan ayrılmıyor. Gerici çevreler, sıkı yönetim istiyor. İçişleri Bakanı Özyıldırım; Faşist Tütün için, cellat Elverdi paşalar için «eski dostlarımdır» diyor. Bu bakan ilerici güçlere, örgütlere saldırıyor.

Hükümet bu tür bakanlarla, devlet mekanizmasını faşistlerden temizlemedikçe, ilerici güçlere, örgütlere karşı baskıları kesmedikçe, halkın istemlerine ve savaşımına dayanmadıkça hiç bir iş yapamaz. Yerinde

(Devamı 2. sayfada)

Bildiri

Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni bir dönem

Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan Politik Belge ve bir sıra anlaşma, çıkarılan Ortak Bildiri, Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni bir dönemin açıldığını gösteriyor. Bu gelişme, NATO ve Amerikan köleliğinden kurtulmak için halkımızın yürüttüğü savaşta daha geniş olanaklar sağlıyor. Bu anlaşmalar, Lenin ve Atatürk'ün temelini ottığı Türk-Sovyet dostluk ve kardeşliğini yeniden canlandırma, daha da geliştirme yolunda atılan önemli bir adımdır. TKP, komünistler imzalanan bu belgeleri yürekten selâmlıyor.

TKP kurulduğu günden bu yana Sovyetler Birliği ile dostluk ve iyi komşuluk ilkesini savunmuş, bu ilkenin yaşama geçmesi için savaşmıştır. Proletarya enternasyonalizminin ilkelerinden, Lenin'in partisi SBKP ile kardeşlikten, dünyada barışın kalesi, ulusal bağımsızlık savaşlarının güç kaynağı SSCB ile dostluktan hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Birçok komünist bu uğurda canını vermiştir.

Sovyetler Birliğinin ardıcıl Leninci barış politikası, TKP'nin işçi sınıfının, ilerici, demokratik güçlerin, halkımızın savaşları ve ulusal burjuvazinin içinde, gerçekçi, sağduyulu eğitimlerin ağır basması sonucunda bugünkü gelişme sağlanmıştır. Büyük komşumuzla dostluk ilişkilerinin bu denli gelişmesi, tüm ulusal demokratik güçlerin ortak bir kazanımıdır.

İmzalanan belgeler, bölgemizde, Avrupa'da ve dünyada barış ve güvenliğin, silâhsızlanma yolunda girişimlerin güçlenmesine önemli katkıda bulunuyor. Emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık, gericiğe, faşist tırmanışa karşı demokrasi ve özgürlük için savaşımın olanaklarını genişletiyor. İşçi sınıfımıza, halkımıza bu savaşta güç kaynağı oluyor.

Emperyalizm, işbirlikçi, gerici çevreler ülkemizi, ekonomik, politik her türlü bunalımın burgacına itmiştir. Bu bunalımdan, bu yıkımdan kurtulmak savaşında karagün dostumuz Sovyetler Birliği halkımıza yeniden dost elini uzatıyor. İmzalanan bu anlaşmalarla ulusal ekonominin geliştirilmesi, ekonomik bağımsızlığı kazanmak yolunda ülkemizin önünde yeni olanaklar açılıyor.

Emperyalizmin yaydığı «Sovyet tehlikesi» yalanı giderek çöküyor. İkili anlaşmalarla, üsleriyle işbirlikçi büyük burjuvazinin izlediği NATO'culuk soğuk harpçilik politikasının temel dayanakları sarsılıyor. Böylelikle ülkemizde anti-komünizm, anti-Sovyetizm güçten düşüyor. Bu süreçler, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için elverişli bir ortam yaratıyor.

Bu olumlu gelişmeyi baltalamak isteyen güçler, emperyalizm, işbirlikçi büyük burjuvazi, gerici faşist güçler, Maocu'lar ağır bir darbe yediler. Ama barışın, Türk-Sovyet dostluğunun, ulusal bağımsızlığımızın, demokrasinin, özgürlüklerin, halkımızın düşmanları boş durmuyor. Sovyetler Birliği ile gelişen dostluk ilişkilerine azgınca karşı çıkıyor, anti-komünist, anti-Sovyetik provokasyonlarda ayak diriyorlar. Faşist tırmanışı sürdürüyorlar. Kimi küçük burjuva çevreleri ise bağlanan anlaşmaların içeriğini boşaltmaya, önemini küçültmeye yönelik bir tutum alıyorlar.

TKP, Türk-Sovyet dostluğunu, bağlanan anlaşmalar, imzalanan belgeleri emperyalizmin, gerici faşist güçlerin, Maocu'ların saldırılarına karşı savunuyor. Onları işçi sınıfına, geniş emekçi yığınlara maletmek için var gücüyle savaşıyor. Hükümet, imzaladığı anlaşmaların gereklerini yerine getirmelidir. Bunun güvencesi, emperyalizme bağımlılığı kırmak, gerici faşist güçlerin saldırılarını ezmek, faşist tırmanışı önlemektir. İşçi sınıfı, halkımız bunu istiyor. TKP bu amaçla bütün ulusal, demokratik güçleri cephe birliğine çağırıyor.

Yaşasın Türk-Sovyet dostluğu!

Yaşasın bu dostluğu savunan ulusal demokratik güçlerin birliği!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

27 Haziran 1978

Gerçek ve yapay sorunlar

TKP Merkez Komitesinin 9 Haziran günlemeli Çağrısı faşist tırmanışı, bu çok tehlikeli gelişmeyi belirtiyor, çıkış yolunu gösteriyor. Bütün ulusal, demokratik güçlerin iş ve eylem birliği.

9 Haziran'dan bu yana Türkiye'de faşist bir darbe tehlikesi daha da arttı. Hükümet emperyalizmin, NATO'nun, IMF'nin baskısı altında silâhlanma yarışına daha

(Devamı 3. sayfada)

TKP MK plenum raporu (özet)

Parti Konferansından sonra TKP MK'nin ilk plenumu yapıldı. Politik Büro'nun hazırladığı raporu TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş okudu. Plenum raporunda, emperyalizme bağımlılığın artmasının bunelımları daha da sert ölçülere vardığı; böylesi bir durumda gerici egemen çevrelerin çıkar yolu terörü arttırmakta, faşizme tırmanmakta gördükleri söyleniyor. TKP'nin hükümetten bunun üstüne gitmesini istediği, hükümetin ikircimli davranmasının gerici güçleri, faşistleri, Maocuları daha da azdıracağını söylediği belirtiliyor. Baş tehlike faşizme, baş düşman emperyalizme karşı ulusal demokratik güçlerin birliğinin zorunlu olduğu vurgulanıyor.

Plenum raporunda, politik gelişmeler, TKP'nin politikası, işçi sınıfının ve halkımızın gelişen savaşımı üzerinde duruluyor. İlerici gençlik ve kadın hareketinin, köylü eylemlerinin, orta katmanların, barış hareketinin ve genel olarak tüm demokratik güç ve örgütlerin bu savaşımındaki yeri ve işlevi belirtiliyor, çözümlemelere gidiliyor. Raporda daha sonra sendikalar sorunu, Ulusal Demokratik Cephe Sorunu ve TKP'yi güçlendirme sorunu ele alınıyor.

Sendikalar sorunu

Raporun bu bölümünde sendikalarda çalışma biçimi ve yöntemi, özen gösterilmesi gereken noktalar üzerinde duruluyor. Komünistlerin sendikalardaki çalışmalarında işçi sınıfının çıkarları, sınıf ve yığın sendikacılığı temelinde yönetim organlarını diğer ilerici politik ve sendikal akımlara bağlı işçilerle paylaşabilmelerine önem veriliyor. Sendikal birlik savunuluyor, sendikalarda sınıf uzlaşmacılarının yönetimine son verilmelidir deniyor. Devamlı savaşım hedefleri üzerinde duruluyor: "... Referandum hakkı, grev ve sendikal hakları kısıtlayan bütün maddelerin kaldırılması, genel grev, dayanışma ve sempati grev hakkının tanınması, lokavtın yasaklanması, sendika yönetimi basamaklarındaki atamalara son verilmesi, sendikaların işyeri düzeyinde örgütlü olması ve yönetimin seçimle iş başına geçmesi ..." Bölümde daha sonra, geçtiğimiz dönemde işçi sınıfının savaşımından, grev ve direnşlerinden çıkarılacak derslerin önemi vurgulanıyor.

Ulusal Demokratik Cephe sorunu

Bu bölümde anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekel savaş, işçi sınıfını, halkımızı, ulusun ezici çoğunluğunu bu savaşa çekme olanakları, bu savaşının ulusal ve demokratik yönlerinin birbirinden

aynı olmadığı üzerinde duruluyor: "Programımızda yer alan UDC'nin gerçekleşmesi bir süreç içinde olacaktır. Bu süreç başta TKP'nin güçlenmesine sıkışıkça bağlıdır. İşçi sınıfının birliğinin oluşması, bu sürecin en önemli halkasıdır. UDC'nin temeli işçi köylü bağlaşıklığıdır", deniyor.

• Bölümde ayrıca, topraksız ve yoksul köylülerin, orta köylülerin, savaşımına ve sorunlarına, ulusal soruna değiniliyor. UDC ülküsünün yayılmasında elde edilmiş bir birikimin var olduğu, komünistlerin bu dönemde sendikalarla, yığın örgütleriyle, TİP, CHP gibi politik partilerle UDC'yi oluşturmaya yönelik genel bir forum toplanması, bu forumda anti-faşist, anti-emperyalist bir platformun hazırlanmasına önyak olmaları gereği üzerinde duruluyor: "... İşçi sınıfının birliği, ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği konularında tarihsel sorumluluk TKP'ye düşmektedir. TKP, ayrılıkçı tutumların karşısına Marksçı-Leninçi savaş ilkeleriyle işçi sınıfının emperyalizme, faşizme karşı bütün güçlerin birliği, tek cephe politikasıyla çıkıyor", deniyor.

TKP'yi güçlendirme sorunu

Bu bölümde partinin örgütlenme, işçi sınıfı sıralarında yerleşme sürecinin ilerlediği, üyelerinin yüzde 60'ının işçi sınıfından geldiği, parti temel örgütlerinin işçi sınıfının birlik sürecinin gelişmesinde, yığın eylemlerinin örgütlenmesinde önemli rol oynadığı belirtiliyor. Partinin örgütlenmesinin işçi sınıfının, yığınların savaşımının örgütlenmesiyle bağlı olarak geliştirilmesi gereği üzerinde duruluyor. Komünistlerin ancak yığınlara dayanmakla başarılı bir savaş verebileceği vurgulanan bölüm şöyle sürüyor: "Komünistler işçi sınıfının güncel savaşımı örgütlerken, onları Marksçı-Leninci ilke ve ülkülerle eğitmek ve ekonomik savaş politik savaşla birleştirmek gibi bir amaç güderler. Partiye en başta bu savaşlar içinde pişmiş, çelikleşmiş işçiler alınmalıdır."

Sempatizanların tüzük uyarınca partilenmesi, yeni yeni sempätizan yığınları oluşturulması, olanaklar ölçüsünde temel örgütlerden, partinin üst organlarına kadar demokratik santralizmin kolektif yönetim ilkelerinin daha iyi işletilmesinin partinin yığınsallaşması sürecinde zorunlu olduğu söyleniyor. Artizanlığa son verilmesinin yakıcı bir sorun olduğu, parti örgütleri arasında deneyim ve yetmişlik düzeyi bakımından farklılıkların giderilmesi için sistematik, uzun erimli eğitici bir çalışmanın uygulanması gereği, bu konuda temel örgütlere, parti merkez

yayınlarına büyük görev düştüğü belirtiliyor. Bu dönemde partinin önünde duran en önemli savaş kesimlerinden birinin ideolojik savaş olduğu özellikle vurgulanıyor: "Burjuva ideolojisinin her türüne, faşist ideolojiye, anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin her biçimine, her soydan, her boydan oportünizme, Avrupa Komünizmi' gibi bölücü akımlara, burjuva reformizmine, Maoculuğa, Troçkizme, anarşizme karşı sürekli savaşmak başta gelen görevlerimizdir. Komünist hareketin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini savunmak gündemimizde duruyor."

Plenum raporunda TKP'nin üzerindeki yasağın kaldırılması savaşımı üzerinde duruluyor, şöyle deniyor: "Geçtiğimiz dönemde TKP'ye özgürlük istemi yönünde savaşım geniş yığınlara mal oldu. Bu yılki 1 Mayıs bunun en somut örneğidir. Demokratik çevreler, burjuva partilerinden bazı saygınlara, ilerici basında anti-demokratik yasaların kaldırılmasını ve TKP'ye legal çalışma hakkının tanınması istemini değişik biçimlerde dile getirdiler ... TKP'nin legale çıkma olanakları, TKP'ye özgürlük hedefi çevresinde yığın savaşımı güçlendirmek, bu hareketi parlamento ile hükümeti etkileyecek bir güç olarak geliştirmekle genişleyecektir. Bu savaşım belgisi artık kapalı kavramlarla değil, açıkça "TKP'ye Özgürlük!" biçiminde dile getiriliyor."

Anti-demokratik yasaların kaldırılması ve TKP'ye özgürlük istemleri çevresinde tüm ilerici demokratik güçler arasında bir güç birliği oluşturma gereği de belirtilen bu bölüm özetle şöyle sona eriyor: "... Partimizin ideolojik, politik, örgütsel Leninci birliğini var gücümüzle savunmak, onu daha da berkeleştirmek vazgeçilmez görevimizdir. Partimiz proletarya enternasyonalizmi bayrağını yükseklerde tutuyor. Anayurdumuzu faşist tehlikeye karşı, ulusal çıkarlarımızı emperyalizme satanlara karşı savunuyor ... Ulusal ve enternasyonal görevleri birbirine sımsıkı bağlıyor."

Dost-düşman

(1. sayıdan devam)

kalamaz. Bağladığı anlaşmaları savunamaz. Halka verdiği sözlerin hiç birini yerine getiremez.

Dost-düşman ortadadır. TKP dosttan yanadır! Düşmanlara karşı savaştadır.

Gerçek ve yapay sorunlar

(1. sayıdan devam)

geniş ölçüde katılıyor. Bir yandan fiyat- lara sürekli zam yapıyor, bir yandan da gündelikleri fiyat artışlarının altında tut- mak politikası izliyor. Hükümetin bu tutumu, emekçilerin hoşnutsuzluğunu arttırmakla kalmadı. Türkeşler, Demirel- ler bu politikadan yararlanıyor, sosyal demagoji ile kendilerine bir taban sağ- lamaya çalışıyorlar.

Hükümet bir yandan da demokratik örgütleri yüklenmeye koyuldu. POL-DER kapatıldı. TKP Programını yayanlara, 1 Mayıs'ta «TKP'ye özgürlük» isteyenlere karşı, 141 ve 142. maddelerden soruşturma açıldı. Faşist cinayetlere ve gerici-faşist örgütlere karşı ise kesin önlemler alınmadı. Hükümet ve CHP yönetimi ge- rici, faşist güçlerin saldırılarını karşısında böylesi geri adımlar atıyor. Bu tehlikeli bir gelişmedir.

Somut durum, ulusal, demokratik güç- leri iş ve eylem birliğine zorluyor. Eko- nomik bunalımın yıkıcı etkilerine ve ya- şam düzeyinin düşürülmesine, faşist sal- dırlara, demokratik özgürlüklerin yok edilmesine, darbe tehlikesine karşı cep- he birliği eğilimi güçleniyor. Öte yan- dan, Başbakan Ecevit'in Sovyetler Bir- liği gezisi ve bu gezi sonucunda iki ülke arasında ekonomik, politik ve kültürel alanda daha yakın bir işbirliği yapıla- sının kararlaştırılması, ulusal, demokra- tik güçlerin iş ve eylem birliğini gerçek- leştirmek yönünde yeni olanaklar yaratı- yor.

Bu ulusal demokratik cephe zorunlu- ğunu kavramayan ve anlamayanlar da vardır. Örneğin, TSİP organı «Kitle» der- gisinde yayınlanan yazı gibi. Bu yazıda TKP'nin cephe ve forum önerisine saldırı- lıyor. «Forum kim toplayacak» mış, «TKP illegal olduğu için legal parti ve akımlarla cepheye nasıl katılır» mış, de- niyor. Ulusal demokratik cephe hareke- tinde TKP, kimseye öncülük savıyla yak- laşmıyor. Her akım ve parti, bu harekete eşit hak ve ödevlerle katılır. Forumun gündemi ise ortaklaşa hazırlanır. TKP'n- nin illegal olması sorununa gelince, «TKP illegaldir», diye cephe hareketini askıya almak gerici burjuvazinin TKP'yi illegalde tutmaktaki stratejik amacına hizmet etmekten başka bir amaç taşı- maz. Kitle'cilerin ileri sürdükleri sorunlar, eylem birliği amacıyla içten alanların kolayca çözümleneceği sorunlardır. Bu işe yapıcı bir girişimle yanaştıktan son- ra, çözümlenecek hiçbir sorun yoktur. Yoksa legallik, illegalite baha nedir. Ey- lemden kaçmaktır.

Bir de cepheye başka türlü yanaşan- lar vardır. Mecliste AP ve MHP gibi ge- rici-faşist partilere Ecevit, ulusal birlik

Savaş değil barış

Emperyalistler dünyanın birçok bölgesinde çıbanbaşı koparmak istiyorlar. Bu amaçla gerginliği azaltma çabalarını engellemeye çalışıyor, soğuk harp dönemine doğru adımlar atıyorlar.

Bu politika NATO'nun son tope toplantısında belirlendi. Türkiye'nin de katıldığı bu toplantıda alınan kararlar dünya halklarının silâhsızlanma çabalarına küstahça saldırı, Pekin'deki Maoçu yönetimle açık işbirliğinin ilanı, ülkelerin içişlerine kabaca karışma niteliğindedir. NATO'cuların Afrika'daki yeni kanlı saldırıları, Şaba bölge- sinde halkın kurtuluş savaşını kanla-kurşunla bastırmaya kalkışmaları, Kızıldeniz körfezindeki provokasyonları, Yemen Demokratik Cumhuriyetine karşı açtıkları sal- dırı ve karalama kampanyası bu politikanın uygulamalarıdır.

Pekin'deki Maoçu yönetim de boş durmuyor. Viyetnam'a karşı provokasyonlarına hız veriyor. Kamboçya'yı sosyalist Viyetnam'a karşı kışkırtıyor. Afrika'daki gerici, ırkçı güçleri silâhlandırıyor. Maoçular, uluslararası alanda emperyalizmin ideolojik ve politik bağlaştığı olarak boy gösteriyor.

Emperyalizm ve Maoçuluk, Afrikadaki barbarlığının kanlı izlerini halkların içiş- lerine silâhla karışma tertiplerini gizlemek için yalana, sahtekarlığa başvuruyor. Sovyetler Birliğine, sosyalist Küba'ya çamur atıyor. Silâh elde savaşan Afrika kurtu- luş hareketi içinde, Sovyet ve Küba askerlerinin bulunduğu yalanını yayıyor.

Sovyetler Birliği ve Küba hükümetleri bütün bu gerçekleri kamuoyuna açıkladılar. Emperyalizme, ırkçılığa, sömürgecilığe karşı savaşan Afrika halklarının haklı dava- sını desteklediklerini, bundan böyle de destekliyeceklerini vurguladılar.

Emperyalistlerin, Maoçuların barış ve yumuşamayı baltalama politikası Türkiye'ye faşist tırmanış biçiminde yansıyor. Doğu'daki kanlı provokasyonlar, terörist grupların gemi azya almaları, Demirellerin, Türkeşlerin hükümeti yıkmaya, faşist diktatorayı dayatma yeltenişleri emperyalistlerin saldırganlık ve yayılcı planlarıyla sıkışıkıya bağlıdır. Buna karşı savaş, barış, güvenlik ve yumuşama için savaştır.

Silâhlanmayı kim ister?

Günümüzde SSCB barış ve silâhsız- lanma savaşının başını çekiyor. SBKP 1971'deki 24. Kongresinde onaylanan Barış Programını adım adım yaşama ge- çirdi: Helsinki Konferansı toplandı ve Avrupa Barış ve İşbirliği Sonuç Belgesi imzalandı, Orta Avrupa güçler indirimi toplantıları başlatıldı, ABD ile atom silâhlarını kısıtlayıcı yeni anlaşmalar im- zalandı ve en son olarak da Dünya Silâhsızlanma Toplantısı yapıldı. Sosya- list ülkeler ikili ilişkilerinde de sürekli barış ve silâhsızlanma politikasını işli- yorlar. Örneğin ülkemizde sosyalist dev- letler arasındaki siyasal ilişkiler son bir yıl içerisinde barış doğrultusunda önemli bir gelişme gösterdi.

Buna karşılık emperyalistler, yeryüzün- de barış ve silâhsızlanma politikasının gittikçe ağır basmasına karşın, savaşçı

öneriyor. Ecevit daha sonra da ortak grup toplantısında solda olanları CHP' ye katılmaya çağırıyor ve kendi partisi içinde ulusal demokratik cepheden ya- na eğilim gösterenleri eleştiriyor. Bütün bunlar, anti-faşist, anti-emperyalist güç- lerin eylem birliğini engellemekten baş- ka bir sonuç veremez.

Anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin eylem birliği yolunda çıkan zorluklar ne kadar büyük olursa olsun, eylem birliği komünistlerin, demokrasiye, sosyalizme inanmış bütün demokratik akımların or- taklaşa birliği ve birlikteliğiyle sağlanabilir. Bu amacı sağlayacak güçler vardır.

amaçlarından vazgeçmiyorlar. Son NA- TO doruk toplantısında yeni silâhlanma sistemleri kurma kararları aldılar.

Emperyalist silâh tekelleri Türkiye'ye daha ağır silâhlanma masrafları dayat- maya çabalarırken, yerli tekeller de bu yağmadan pay kopartmaya çalışıyor. Emekçilerin alım gücü düştükçe iç pa- zar daraldıkça bunalım derinleşiyor. Ge- lişmiş kapitalist ülkelerde ortaya çıkan bunalım çözme yöntemleri ülkemizde de denenmek isteniyor. Yerli finans oligar- şisi, emperyalist silâh tekellerinin tek başına egemen olduğu ulusal pazara sahip çıkmaya çalışıyor. Bunu da yine cibilliyetine en uygun biçimde, emper- yalizmle ortaklık kurarak yapmaya çalış- ıyor. Uluslararası silâh tekelleriyle or- tak silâh fabrikaları kurma yolunu arı- yor. Böylece tekellerin devlet gücüyle donanmasının en amansız sonuçları, üre- tici güçlerin yok yere, tanka, topa har- canması olguları Türkiye kapitalizminin kapı eşiğinde duruyor.

Bütün bunlar da ülkemizde NATO'nun, emperyalizmin dayattığı silâhlan- maya karşı yürütülen savaşın, dolaysız, olarak yerli tekelci burjuvaziye karşı sa- vâş olduğunu gösteriyor. Maoçular, em- peryalizmle ve yerli tekellerle bütünleş- tikleri için barış savaşımına karşı çıkıyor. «Sol» oportünistler de barış savaşımını küçümsedikleri için gerçekte «oligarşi» nin ekmeğine yağ sürüyorlar. TKP, silâh- lanmaya karşı savaşıyor.

Lenin köşesi

Sosyalist demokrasi üstüne

V. İ. Lenin, sosyalist demokrasi ancak proletarya erki ele aldıktan sonra «kağıt üzerinde değil, gerçekte, yaşamda, politik lafazanlıkta değil, ekonomik temeller üzerinde sağlanmaktadır» diyor. (Tüm yapıtlar, c. 39, s. 217.) Ve bunun ilk kez Sovyet egemenliğiyle sağlandığını belirtiyor: «Dünyada ilk kez Sovyet egemenliği, yığınlar için, emekçiler için, işçiler ve küçük köylüler için demokrasi sağlamıştır.

Dünyada şimdiye kadar Sovyet egemenliği gibi ülkede yaşayanların çoğunluğunun gerçekten egemen olduğu bir ülke yoktu.

Sovyet egemenliği sömürücülerin ve onların yordakçılarının, özgürlüğü'nü boğuyor, onların sömürme, özgürlüğünü', sermayenin egemenliğini yeniden kurmak için savaşım, özgürlüğünü', ülke emekçilerine, işçi ve köylülerine karşı yabancı ülkeler burjuvazisiyle işbirliği yapma, özgürlüğünü' ortadan kaldırıyor.» (Tüm yapıtları, c. 38, s. 308, «İl. Enternasyonal ve tarihte yeri»nden.)

Lenin, sosyalist demokrasinin burjuva demokrasisinden kökten farklı olduğunu belirtiyor ve bunu savunanlara şöyle sesleniyor: «İşçi ve köylülerin çıkarlarına gerçekten karşı olduğu halde, özgürlük, eşitlik, demokrasi'den bahsetmek en hafif deyişle boş laf etmektir, gerçekte ise kapitalizmi sinsice savunmaktır.» (C. 38, s. 363.) «Proletarya demokrasisi her tür burjuva demokrasisinden milyon kez daha demokratiktir; Sovyet egemenliği en demokratik burjuva cumhuriyetinden milyon kez daha demokratiktir.» (C. 37, s. 257, «Proletarya devrimi ve dönek Kautski»den.)

Lenin, işçi sınıfının üzerinde etkisinin azaldığı, sosyalist güçler karşısında zayıfladığı zaman, burjuvazinin, yalan ve karalamalara, Sovyet devletine saldırılara hız verdiğini belirtiyor: «Kapitalistler Sovyet devletinden kinle, korkunç bir öfkeyle söz ediyorlar, sonsuz yalan ve iftiralar uyduruyorlar.» (C. 39, s. 290.) Lenin bu saldırıları düzenliyenler için de şöyle diyor: «Bu bir koro, bir orkestradır. Yalnız bu gibi orkestralarda notadan çalan orkestralardan farklı olarak birden fazla orkestra şefi vardır. Burada orkestrayı uluslararası kapital yönetiyor.» (C. 43, s. 139.)

Lenin, sosyalist demokrasinin verdiği hakları sosyalist devlete karşı, sosyalist toplumun çıkarlarına zarar verecek biçimde kullananların cezaya çarptırılacaklarını belirtir: «Sosyalist düzeni zora bastırmakla, askersel karışmayla, yahutta ablukaya almakla, bazı basın araçlarını satın almakla ve başka casusluk yöntemleriyle ortadan kaldırmaya çalışan uluslararası burjuvaziye propaganda, ajitasyonla, herhangi bir örgüte üye olmakla, yahutta herhangi bir örgütle işbirliği yapmakla yardım edenler cezalandırılacaktır.» (C. 45, s. 190.)

ANTI-DÜHRİNG

Bilimsel komünizmin kurucularından Friedrich Engels'in «Bay Eugen Dühring bilimi altüst ediyor» başlıklı kitabı (1878'in Temmuz ayı başlarında) yayımlandı. Bundan 100 yıl önce çıkan bu yapıt tarihe «Anti-Dühring» adıyla geçmiştir.

O yıllarda Paris komününün yenilgiye uğramasından sonra Avrupa'da devrim hareketinin merkezi değişmiş, Almanya'ya geçmişti. Almanya'da işçi sınıfının yığinsal partisi, Alman Sosyal-Demokrat Partisi kuruluyordu. Bu koşullarda parti nin programı, devrimci teorisinin temel sorunlarının doğru olarak işlenmesi yalnız Alman işçi hareketi bakımından değil, Tüm Avrupa işçi hareketinin yazgısı bakımından büyük önem taşıyordu.

İşte bu yıllarda küçük burjuva ideolog Eugen Dühring ortaya çıkarak, özel bir «sosyalizm» teorisi ileri sürdü. Felsefe, ekonomi politik ve sosyalizm alanlarında her şeyi içine alan yeni bir sistem oluşturduğunu savunuyordu. Onun

ileri sürdüğü sistem kaba, sığ materyalizm, idealizm ve sözde sosyalizm görüşlerinin bir karışımıydı. Marksizmin tüm bileşen bölümlerini altüst ediyordu. Ama onun çeşitli devrimci sözler ardına gizlediği görüşler, bazı sosyal-demokratlar arasına sızmaya başlamıştı. Bilimsel sosyalizmin vülger sosyalizmle değiştirilmesi, yeni kurulan partinin parçalanması tehlikesi ortaya çıkmıştı.

İşte bu koşullarda F. Engels, Dühring'in görüşlerini kesin delillerle çürütmüş, Marksist teorisinin birliğini, Marksizmin tüm bileşen bölümlerinin, yani diyalektik ve tarihsel materyalizmin, Marksist ekonomik politik ve bilimsel komünizmin arasındaki kopmaz bağı göstermiştir. Marksizmi kesin biçimde savunmuş ve Marksist teoriyi son 30 yıl içinde sağlanan gelişmeler ve deneyimlerle daha da geliştirmiştir. Engels bilimsel olmayan, anti-marksist görüşlerin bilimsel olarak nasıl eleştirileceğinin örneğini vermiştir. (Devamı 6. sayfada)

Berlin Konferansı

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Berlin Konferansı yapılabilecek iki yılı aştı. Konferansa katılan 29 kardeş parti «Avrupa'da Barış, Güvenlik İşbirliği ve Toplumsal İlerleme» başlıklı belgeyi oybirliğiyle onayladılar. Marksizm-Leninizm ilkelerine oturtulan bu belge bir dizi güncel somut sorunu içeriyor ve ortak çözüme bağlıyordu. Bu belge, dünya komünist hareketinin bölünmezliğinin de somut bir kanıtıdır. On milyonlarca kişi bu belgeyi okudu, benimsedi. Komünistler ve onları çevreleyen sosyalistler, demokratlar, yurtseverler, barış yanlıları Belge'yi yaşama geçirmek için sürekli çaba gösteriyorlar.

Berlin Belgesinde: «Konferansa katılanlar Türkiye Komünist Partisi'nin le-gale çıkmasının sağlanmasını kesinlikle isterler ve ülkedeki tüm demokratik güçlerle dayanışmalarını bildirirler» deniyor. O günden bu yana TKP, dünya komünist hareketi içinde, böylesi bir destekle günden güne güçlendi. Türkiye proletaryası kendi ülkesinde de görülen evrensel sorunlara dünya komünist hareketiyle birlikte eğildi. Birçok güçlüklerin birlikte üstesinden gelindi, geliniyor. Böylece proletarya enternasyonalizminin, bazıların sandığı gibi eskimiş bir silâh olmadığı bir kez daha kanıtlandı. Proletarya enternasyonalizmi sınıf özü başlatılmış bir «uluslararası dayanışma» değildir. Kendi ülkesinde sınıf savaşını güçlendirmek, dünya komünist ve işçi hareketini, sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketlerini savaşta savunmaktır. SSCB'nin, onun öncüsü SBKP'nin emperyalizmi ezmede, komünizmi kurmada başı çektiğini bir an bile gözden ırak tutmamaktır. Proletarya enternasyonalizmi burjuva milliyetçiliğinin tam karşıtıdır. TKP, proletarya enternasyonalizmine ne kadar uygun davranırsa savaşımında o kadar başarılı olur. Proletarya enternasyonalizminden sapan, kaçınılmazlıkla emperyalizmin, gericiğin batıklığına düşer, barikatın ate yanına geçer. Çin yöneticilerinin yaptığı gibi. Leninizmi programından, tüzüğünden çıkaran «euro-komünizm» ideologları gibi...

TKP, proletarya enternasyonalizmini sağlamadan uyguluyor. Marksizm-Leninizm ilkelerini, Berlin Konferansı belgesinin yol göstericiliğinde yaşama geçiriyor. Dünya komünist hareketinin canlı desteğiyle TKP'nin bütün dünyadaki demok-rasi güçleri arasındaki saygınlığı artıyor. Türkiye'de ve dünyada daha geniş güçler TKP üzerindeki yasağın kalkması için çabalarını sürdürüyorlar.

Köyde gelişim

Köy-Koop'a bağlı Trakya, Ege, Marmara bölgelerindeki birliklerin ve Kayseri, Zonguldak, Kocaeli, Eskişehir kooperatiflerinin genel kurulları yapıldı. Adı geçen kooperatiflerin genel kurullarında yapılan konuşmalar, alınan kararlar ve onaylanan öneriler kooperatificilik hareketinde yeni bir yönelimi, genel demokratik hareketin gelişmesi bakımından da önemli bir aşamayı gösteren kanıtlar niteliğindedir. Köy-Koop, küçük üreticiler yanında orta ve hatta zengin, büyükbaş köylüleri de çatısı altında barındıran bir yığınsal örgüttür. Son genel kurullarda alınan kararlar, özellikle daha çok küçük üreticilerin çıkarları ve demokratik güçlerin ortak hedefleri doğrultusunda olmuştur. Bunları kısaca üç ana doğrultuda değerlendirebiliriz.

Birincisi: «Kooperatiflerin tarım-üretim kooperatiflerine dönüştürülmesi» kararıdır. Bu karar, kooperatificilik hareketinde yeni ve önemli bir gelişme eğilimini vurguluyor. Köy-Koop genel başkan yardımcılarında Ethem Beydoğan, Zonguldak birliğinin Genel Kurulu'nda böyle bir kooperatificiliğin ilkelerini şöyle sıralamıştır: «Gönüllülük, demokratiklik, eşitlik, bütünlük ve emek oranında yaklaşım ilkelerine dayalı; üretimin toplumsallaştırılmasını ve üretim araçlarının toplu kullanımını ön-gören, üretimi planlayabilme olanağını yaratan, kırsal alanda emeğiyle geçinenleri insan onuruna yaraşır bir yaşama kavuşturmayı amaçlayan yeni bir kooperatificilik eylemi sorunlarımıza yanıt verebilir...»

İkincisi: «Köklü demokratik bir toprak reformunun gerçekleştirilmesi» kararıdır. Bu karar, genel kurulları yapılan tüm kooperatiflerin ana istemleri arasında yer alıyor. Köy-Koop genel başkan yardımcılarında Aslan Eyce'nin de belirttiği gibi, milyonlarca köylümüzün sorunlarına en geçerli çözümü, halktan, emekçilerden yana girişimlerde, bedelsiz kamulaştırmalarda ve köklü bir toprak reformunda aramak gerekir. Yeni bir gelişme aşamasında bulunan kooperatifler, böyle bir toprak reformunun gerçekleştirilmesinde önemli bir rol oynayabilirler.

Üçüncüsü: «Kooperatiflerle tüm demokratik güç ve kuruluşlar arasında dayanışma ve eylem birliğinin güçlendirilmesi» kararıdır. Faşizm tehlikesinin giderek arttığı, sermaye çevreleriyle büyük toprak ağalarının sömürü ve talan düzenini sürdürmede birbirleriyle çitiştiği günümüzde bu sorun yaşamsaldır. Köy emekçileriyle demokratik güçler arasında; köylünün, üreticinin demokratik yığın örgütleri Köy-Koop, Köy-Der'le işçi sendikaları, meslek örgütleri ve ilerici gençlik kuruluşları arasında böyleşi bir dayanışma ve eylem birliğinin kurtulması büyük önem taşıyor. TKP MK'nin tüm ulusal, demokratik güçlere yaptığı cephe ve eylem birliği çağırısı, TKP MK Plenumunun belgeleri, bu canlı görevleri vurguluyor.

• Sınıf uzlaşmacılığına karşı •

Ülkemizde en önemli işkollarından biri olan Tekstil işkolunda sınıf sendikacılığı ve sınıf uzlaşmacılığına karşı savaş büyüyor.

Tekstil işçilerinin sınıf ve yığın sendikacılığı yolundaki savaşını yıllardan beri Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasının sarı sendikacı başları engellemeye çalıştılar. Şu son dönemde de, DISK'e bağlı Teksif sendikasının merkez yöneticileri aynı yola koyuldular.

Tekstil Sendikası merkez yöneticileri Teksif yöneticilerinin yöntemleriyle işçilerin DISK'in ilkelerini yaşama geçirme savaşını kırmak istiyorlar. Tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesini, sendikal demokrasiyi, DISK'in kongre kararlarını çiğniyorlar: Tasfiyecilik yapıyor, yudurma gerekçeleriyle işçileri sendikadan ihraç ediyor, kongreleri geçersiz sayıyorlar. Bununla da yetinmiyor, ihraç ettikleri işçilerin adlarını Tekstil patronlarına, Narin'lere vererek işçileri işten atıyorlar. Tekstil merkez yöneticilerinin patronlarla işbirliği içinde olduklarının sayısız kanıtı vardır. Penyelüks işçileri onların işçi haklarını, grevisattıklarını kamuoyuna duyurdular.

Gerçekte Tekstil Sendikası merkez yöneticileri düşüktür. Bunu Sendikanın Denetleme Kurulu verdiği raporda ortaya koymuştur. İki yıldır üyeler önünde hesap verilmemiş olması, sendika kasasını merkez yöneticilerinin özel işleri için kullandıkları biçimindeki haberleri doğrulamaktadır.

Bütün bunlar, Tekstil Sendikası merkez yöneticilerinin patronlarla işbirliği, sıradan, kendiliğinden oluşan işler değildir. Tekstil Sendikası merkez yöneticileri sınıf uzlaşmacısıdır. Onlar, patronlarla işbirliğini, politik olarak burjuva partileriyle kurdukları işbirliğinin sonucunda yapıyorlar. Tekstil Sendikası merkez yöneticileri işçi haklarını çoktan beri unuttular. Onlar, hem Sendikaya, hem de sendikal harekete CHP yöneticilerinin egemen olmasından başka birşey düşünmüyor, bu amaçla sendikayı bölücü girişimlere bile kalkıyorlar. Bu amaçla, sınıf ve yığın sendikacılarının birlik hareketini parçalamaya çalışıyor, sınıf uzlaşmacılığına karşı olan sosyal demokrat sendikacıların sınıf ve yığın sendikacılarıyla karşıkoşmaya geçirmek için uğraşıyorlar. CHP'nin sağ kanat yöneticileriyle

Savaş Deneyimi

Yiğit Maden-İş'li işçiler yine MESS patronlarına karşı savaştılar. Yine MESS patronları işçi haklarını tanımaya yanaşmadılar; toplu iş sözleşmesi görüşmelerini çıkmaza soktular.

MESS patronlarının amaçları arasında bu kez hükümeti doğrudan doğruya sınıf ve yığın sendikacılığına karşı harekete geçirmek te var. Onlar, yine Maden-İş'in ideolojik amaçla grev yaptığı yalanıyla bu amaçlarına ulaşabileceklerini hesaplıyorlar. Gerici basın, Maoocu karşı devrim gurupları bir de sınıf uzlaşmacıları gizli açık onların bu yalanlarını yaymaya ve tuturmaya çalışıyorlar. Ama boşuna, MESS patronları bu kez de yenileceklerdir. İşçi sınıfımız, Maden-İş'li işçiler savaşıma kararlıdır. Üstelik bu kez Maden-İş, sınıf ve yığın sendikacıları grevci işçiler paha biçilmez savaş deneyimleriyle silâhlıdır. TKP MK Plenumuna I. Bilen yoldaşın sunduğu Politik Büro raporunda grevci işçilerin savaş deneyimi ve kazanımı şöyle vurgulanıyor: «Onbinlerce işçi sekiz ay süreyle uluslararası tekellere ve yerli ortaklarına karşı ekonomik, sosyal haklar için, anti-empyeralist, anti-tekelci politik nitelikte bir savaş yürüttü. Bu grevde metalurji işçileri bilinçlendiler, yeni deneyler kazandılar, işçi sınıfının birliği yolunda adımlar atıldılar. Yer yer işçi, köylü bağlaşıklığı boy verdi. İşçi sınıfının, gençliğin, emekçi kadınların ulusal dayanışmasının yönüne geniş ölçüde uluslararası bir dayanışma oluştu. Bu özverili savaşım sonunda metalurji işçileri küçümsenemeyecek başarılar elde ettiler.»

Maden-İş'in, grevci işçilerin savaş deneyi tüm ilerici, demokratik örgüt ve güçlerin de savaş deneyidir. Grevci işçilerin kazanımı onların da kazanımıdır. Geniş emekçi halk yığınları Maden-İş'in grevinde MESS patronlarının ve onlara hizmet edenlerin içyüzünü gördü ve tanıdı. Şimdi ilerici, demokratik örgütler, bu örgütlerin çatısı altında toplanan yüzbinlerce emekçi daha bilinçli, daha kararlı bir dayanışmaya geçmeye hazırdır. Bu kez de TKP, komünistler halkımızı grevci işçilerle dayanışmaya çağırıyor.

birlikte kongrelerde sahte delege hazırlıyorlar.

Ölüm arucuna yatan Tekstil Sendikası üyesi işçiler, işte bütün bunlara karşı savaşıyor. İşte bunun için Penyelüks işçileri Tekstil merkez yöneticilerini fabrikadan kovdular. Bunun için, Tekstil merkez yöneticileri kongreleri kazanmıyorlar. İşçiler savaşıma ve sınıf ve yığın sendikacılığının bayrağı altında yürümeye kararlıdır.

türlü komployu önlemek için bütün güçleri birleştirmek gerekiyor. Ordunun tabanı faşist kışkırtmalar karşısında uyanık olmalı, bu kışkırtmalara kapılanlara karşı kesin tutum almalıdır. Devlet organlarından gerici-faşist güçleri temizlemek, Demirellerin, Türkeşlerin dorbe heveslerini kursaklarında bırakmak zorunluktur.

M İ L İ T A N L A R D A N

Odak noktası

Komünist ozanımız Nazım Hikmet'in bir şiiri şöyle başlar: «Onlar ki toprakta karınca, suda balık ve hâvâda kuş kadar çokturlar.» Biz Türkiye işçi ve emekçileri olarak gücümüzün bilincine varmak için tek bir odak noktasında birleşmeli ve sesimizi buradan yükseltmeliyiz. Güneş de enerji doludur, güçlüdür ama bunu, güneş ışınları bir merceğin odak noktasında birleştikleri zaman somut bir biçimde görürüz.

Bir Atılım okuyucusu olarak ben, gazetemizi işte bu odak noktasına benzetiyorum. Atılım gücümüzü hem kendimize hem de bizim dışımızdakilere duyurmada bu işlevi üzerine almıştır. Biz işçiler ve işçiden yana olanlar gücümüzü hem kendimize hem de bizim dışımızdakilere duyurmada bu işlevi üzerimize aldık. Biz işçiler ve işçiden yana olanlar gücümüzü Atılım ile duyuruyor, faşizme ve emperyalizme karşı ardıcıl savaşımızda saflarımızı TKP'de birleşerek de onun yayın organı Atılım'ı okuyarak sıklaştırıyoruz. TKP bizim partimiz. Atılım bizim sesimizdir. Bu sesimizi dosta ve düşmana, her geçen gün daha güçlü duyurmak için işçi ve işçiden yana olan herkesin Atılım'ı okuması, okutması ve çevresinde dağıtması gerekiyor.

Atılım'a ve işçi sınıfımızın biricik partisi TKP'ye Münih'ten selam!

Münih'ten bir genç

Savaşacağız

Tekstil işkolunda çalışan bir kadın işçiyim. İşçiliğin ne demek olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Çünkü herşeyi yaratan, güzelleştiren bizim nasırlı ellerimiz. Biz kadınlar zor koşullar altında çalışıyoruz. Makinaların başında son gücümüze kadar çalışmak zorundayız. Çünkü patronlar başımızda, kana susamışlar, daha çok kâr, daha az ücret diye haykırıyorlar. Ama biz kadınlar bunlara karşı savaşacağız. Zamanımız az da olsa işçi sınıfının savaşımı için ve onun özgürce bir partisi olması için, TKP'nin üzerindeki yasağın kaldırılması için savaşacağız.

Yakın zamandan beri elime ATILIM geçtikçe okuyorum. Partimizi ve yolumuzu öğretiyor. 1 Mayıs'larda Partimiz'i ve ATILIM'ı haykırdık. Partimize özgürlük istedik. Ama bu, burjuvazi ve onun yarıdakılığını yapan faşistleri korkuttu. Artık işçi sınıfını kimse durduramaz.

Biz analar yavrularımıza can güvenliği, öğrenim özgürlüğü istiyoruz. TKP'nin kalesi fabrikalar olacaktır. Çünkü ezilen, sömürülen bizler, bizim yoldaşlarımız.

Bütün işçi arkadaşlarımdan istediğim ATILIM'ı okumak, okutmaktır.

Türkiye'de burjuvazi TKP'yi yasaklıyor, Ama savaşımız Partimiz'i özgür yapacaktır.

İstanbul'dan bir Tekstil işçisi

Fabrikalar Kalemizdir

İzmit'ten iki arkadaş Atılım'ı okuyor ve beğeniyoruz. Türkiye Komünist Partisi için verdiğimiz yığınsal savaşım da Atılım'ı rehberimiz olarak kabul ediyoruz. O her zaman yanımızda, kavgamızda bizi aydınlatıyor. Bize bilinç veriyor, yönlendiriyor bizi. Bizim de böyle bir gazetemiz olduğundan mutluluk duyuyoruz. Atılım'ın işçiyi savaşımı daha bilinçli ve daha azimli vereceğimize inanıyoruz. Atılım'ın ilerlemesini ve büyümesini arzuluyoruz. Atılım'ı okuyan İzmit'li iki işçi arkadaş olarak olanaklarımız ölçüsünde parasal yardım yolluyoruz.

Parti Sempatizanı

(8. sayfadən devam)

veriyle savaşa katılmalıdırlar. Polise, provokatörlere karşı devrimci uyanıklığı elden bırakmamalıdırlar. Sempatizan yığınlarını sınıf düşmanının saldırılarından, her türlü provokasyondan korumak, onları uyarmak parti örgütlerine düşen bir görevidir.

TKP-Leninizm

Vura vura çıkacağız legale! Emperyalizm saldırıyor vargüçüyle silâhiyle, topuyla, tankıyla ... Biz de savaşıyoruz. Partimiz'le.

Bu parti Türkiye toprakları üzerinde 58 yıldır yaşıyor. Kâk salmış hayatın her alanına. Fabrikalarda, tezgâh başlarında işçiler, köylerde kır yoksulları parti sancağını yükseltiyor.

Parti, milyonlarca yürek demektir. Parti, proletaryanın yireği, genel kurmayı demektir. Partimiz'in bayrağını burjuvazinin kalelerinde dikerek çıkacağız legale ... TKP demek Leninizm demektir.

Bolşevik yoldaşlar nasıl yürüdüyse, Portekiz'li yoldaşlar nasıl yürüyorsa, nasıl yürüyorsa Yunan'lı komünistler, dünya-alem bilsin ki biz de o yoldan yürüyoruz ... Pazarlık yapmak yok, ideolojiden ödün vermek asla! Biliyoruz, bu yol taşlı-dikenli, toplu-nötronlu. Ama engelleyemez burjuvazi bu gidişi. Çar Nikolay da öyle diyordu. Salazar da çok yetersiz bir Kâk'la işlevsiz bir partiye herkeşce biliniyor.

Gençlik

TÖB-DER'de birlik

Ülkenin dört bir köşesinde kol gezen faşizm, demokratik öğretmen hareketine karşı azgınca saldırıyor. TÖB-DER'li öğretmenler birbiri ardınca vuruluyor, öldürülüyor. CHP ağırlıklı hükümet faşist tirmanışa karşı etkin önlemler alacağına, tersine demokratik örgütlerin üzerine yürüyor. Hükümetin hem sağa hem sola vurma taktiği faşizmin işine yarıyor. Hükümet bindiği dalı kesiyor. Demokratik yığın örgütleri içinde birlik ve örgütler arası dayanışma bu koşullarda büyük önem kazanıyor.

Öğretmenlerin demokratik yığın örgütü TÖB-DER sıralarında yerlerini alanlar, bugün faşizmin kanlı saldırıları karşısında birlik içinde olabiliyorlar mı? Hayır! Burjuvazinin demokratik yığın örgütlerini çeşitli oyunlarla bölme, böylece faşizme karşı demokratik güçleri zayıflatma, güçten düşürme taktiği bir süredir TÖB-DER içinde oynanıyor. TÖB-DER merkezini elde tutanlar, bu taktiğin gözü kapalı aracı oluyorlar.

İstanbul şube kongresi ve daha bir dizi kongrede olup bitenler bunun göstergesidir. Merkezdeki klik, İstanbul TÖB-DER şubesinin genel kongredeki gücünü azaltmak için şubeleri bölmeye, ilçe ilçe kendi doğrultularında yönetimler oluşturmaya çalışıyor. Seçilmiş yönetim kurullarını tanımıyor. Bu durum, TÖB-DER içinde öğretmenlerin birliğini parçalayıcı girişimlerdir. Artık bütün gelişme ve «müfreze» olma umutlarını yitirenler, kariyerist emellerin peşinde açık ihanete gidiyorlar.

TÖB-DER'i yangın yerine çeviren bu sorumsuz ve bölücü tutumun hiçbir geleceği yoktur. Çünkü, bu politikayı izleyenler artık ne «İlkesi» ne de «Kitlesi» belli olmayan bir küçük partiye dayanıyorlar. Aynı zamanda bunlar, adım adım gelişen komünist, sosyalist ve demokratik sol eylem birliğine karşı duruyorlar. Ayrıca, kendi içinde sürekli bölünen ve eylemleriyle işçi sınıfının savaşına zarar veren «sol» oportünizmin başlılarıyla ilkesiz işbirliği yapıyorlar, gericiliğin verdiği olanaklara dayanıyorlar. O nedenle dağılmaları kaçınılmazdır.

Uluslararası öğretmen hareketinin bir kolu olan TÖB-DER'i bir kaç serüvencinin, bir kaç kariyeristin, bir kaç grupçunun elinde parçalamamak gerek. Herici öğretmenleri faşizmin saldırıları karşısında: örgütsüz bırakma girişimlerinin sürdüğü şu sıralarda, TÖB-DER içinde birliği yeniden sağlamak zorunludur.

Türkiye burjuvazisi de fazla kuduruyor. Başuna! Bu parti, yani TKP, yani biz vura vura çıkacağız legale.

Ankara'dan

PARTİ YAŞAMI

KADRO SORUNU

Kadro sorunu, partinin temel, somut, en canlı sorunlarından biridir. Tıkırında işleyen, bilinçli, özverili, sıkı disiplinli bir kadro yetiştirmek işçi partisinin güncel eylemlerinin başında geliyor. TKP Merkez Komitesi bu canlı soruna özel bir önem veriyor.

Komünist Partisi'nin kapısı, han kapısı değildir. Bir bakıma, iğne deliğinden darıdır, küçüktür. Bir kez illegaldir, gizlidir. Burjuvazi bu yola zorlamış komünistleri, partiyi. Partiye yeni üye alırken ve aldıktan sonra da, ince eleyip, sık dokumak ana prensiptir. Kadroları yetiştirmek, savaşlarda eğitmek, kadrolara Marksçı-Leninci eğitim vermek, onların devrimci uyanıklığını biteviye artırmak, baştan aşağı parti komitelerinin görevidir.

Her önüne gelen partiye alınmaz. Özellikle başka örgütler, akımlara katılmış, girmiş çıkmış olanlara karşı çok daha dikkatli olmak gerek. Bu, parti tüzüğünde ayrıca gösterilmiştir. Parti tüzüğü kesinlikle uygulanmayı gerektiriyor. Tüzük unutuldu mu yabancı öğeler partiye sızabiliyor. Aday üyelik süreci tüzüğe boşuna konmamıştır. Kadroları temiz tutmak Leninci görevimizdir.

Parti kadrolarının ana kaynağı işçi sınıfıdır. TKP'nin bugün önünde duran kadro sorunu, endüstri kollarında, ulaşımda, başı çeken, stratejik önemi olan işyerlerinde örgütlenmek sorunuyla bağlıdır. Buralarda örgütlenmek başta gelir. Parti kadrolarının sosyal yapısı, onun sağlamlığı bununla belirlenir. Partinin kadro yapısı gençtir, işçi oranı $\frac{1}{10}$ 60'tır. Böyle olmakla birlikte, bir olayı vurgulamak gerek. Kadroların devrimci savaş deneyleri azdır. Büyük endüstri kollarından gelen, babadan dedeye proleter olanlar çok değildir. Söz yok, her hangi bir gösteriye katılmak, 1 Mayıs'ta dizi kolunda yürümek, grevçiler arasında olmak yeterli sayılmaz. Ama bunlar önemlidir. Sonra, yalnız işçi olmak da yeterli değil. İşçinin hiç şaşmıyacağı, aydının yolunu illa sapıtacağı diye bir şey yoktur. Kadrolarda işçi-aydın alışımını dengeli harmanlamak, ölçü ve ölçüğünü doğru ayarlamak gerek. Komitelerde işçiden gelen kadroları, yönetime sürmek, bunları yetiştirmek, buna ağırlık vermek gerek.

TKP'ye sağdan, «soldan» saldırılar üsteliyor. Bu saldırılar faşist tırmanmayla yan yana içiçedir. Küçük burjuva akımlar bu saldırıları kolaylaştırıyor. Burjuvazi gerici, egemen çevreler, her şeyden önce işçi sınıfının başına, canevine — Komünist Partisine vermek istiyor. Polisi, MIT ajanlarını, Maocuları, faşistleri, hepsini ortalığa salmıştır. Böylesi bir saldırı karşısında kadroları korumak, onları eylem, istim üzerinde tutmak, yukardan aşağı, bütün parti komitelerinin vazgeçilmez görevidir.

Kadro, savaşkan kadro! Bilinçli kadro! Disiplinli, Leninci kadro! Yığınal kadro! Onbinlik, yüzbinlik, milyonluk yığınlara komuta eden kadro! Ve, bunun için savaş!

Parti sempatisanı

TKP MK Plenumu, parti sempatisanlarının üzerinde önemle durmuştur. Parti örgütlerinin önünde sempatisan yığınlarını partiye bağlamak ve yeni sempatisan halkaları oluşturmak görevi duruyor. Partimizin örgütsel güçlenmesinde bu sorunun önemli bir yeri vardır.

İllegal koşullarda savaşan TKP'nin sempatisanları, kuşkusuz legal partilerin sempatisanlarından ayrı bir durumdadırlar. Birçoğu partimizin sıralarına katılmaya hazırlıklı bir duruma gelmişlerdir. Nicesi parti üyesi olmaya hak kazanmıştır. TKP'nin sempatisan yığını sınıf savaşlarında, grevlerde, yığın eylemlerinde başarılı bir sınav veren işçiler, emekçiler oluşturuyor. Faşizm tırmanışa, emperyalizme karşı özveriyle savaşan gençlik partinin çevresinde halkalanıyor. Ama illegal savaş koşullarında bu sempatisanların partilenmesi kolay olmuyor.

Böylesi bir durumda bu sempatisan

yığını partinin politikası yönünde eylem işine çekmek, «istem üstünde» tutmak, dağılıp erimesini önlemek parti örgütlerinin önünde duran bir görevdir. Sempatisanların partinin çalışmalarına yardım edebileceği, katkıda bulunabileceği birçok alan vardır. Yayınların dağıtımı, fabrika ve işyerlerindeki, köylerde-kentlerde kurulan eylem komiteleri, faşist tırmanışa ve emperyalizme karşı ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini oluşturma girişimleri bu çalışma alanlarından bazılarıdır. Plenum raporunda belirtildiği gibi «partiye en başta bu savaşlar içinde pişmiş, çelikleşmiş işçiler alınmalıdır.»

Parti sempatisanlarının kişisel sorumluluğu günümüz koşullarında sürekli artıyor. Onlar sınıf savaşlarında doğru yolu partinin sözlü-yazılı yayınlarını izlemekle bulmalı, nerede bulunursa bulunsun devrimci sorumlulukları, disiplin ve öz-

(Devamı 7. sayfa)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ölümünün 10. yılında Reşat F. Baraner

TKP'nin savaş erlerinden Reşat Fuat Baraner yoldaşı, ölümünün 10. yılında anıyoruz. O, partimizin sıralarında ölünceye dek onurlu bir üye olarak kaldı. Parti, R. Fuat Baraner gibi bir savaşçı yetiştirdiği için haklı bir övünç duyuyor.

Baraner, daha genç yaşında Büyük Ekim Devrimi'ne, onun önderi V. İ. Lenin'e, Türkiye işçi sınıfının savaşına bağlandı. 1926 yılında TKP'nin savaş sıralarında yerini aldı. Sovyetler Birliği'nde, Lenin Üniversitesi'nde okudu. Reşat Fuat Baraner, TKP'nin sıralarında her türlü görevi, sorumluluğu yüklendi. MK'nde Politik Büro'da görev yaptı. TKP MK Sekreterliğinde bulundu.

R. F. Baraner, üstün yetenekleri olan bir komünistti. O, iyi bir örgütçü, propagandacı ve ajitatördü. R. F. Baraner yoldaş, tüm savaş yaşamı boyunca Marksizm-Leninizm, proleterya enternasyonalizmini, Sovyet ülkesini ve SBKP'ni, Türkiye işçi sınıfını ve TKP'ni en ağır koşullarda bile yılmadan savundu. 1944 yılında Ankara 2 numaralı sıkıyönetim mahkemesinde TKP'ni, onun Programını savunması, Bilen yoldaşın dediği gibi «partimizin tarihini ak yüzle ortaya koyar». Üstügel yoldaş Savaş Yolu'nun 133'üncü sayfasında bu savunmayı anlatıyor. Baraner yoldaş, komünist dirençliğin örneği idi. 20 yıla yakın zindanlarda yatmış, en ağır işkenceler altında komünist moralini korumasını bilmiştir.

Baraner yoldaş, TKP'nin sıralarında Mustafa Suphilerden sonra Marksçı-Leninci, enternasyonalist çizginin başlıca savunucularındandı. R. F. Baraner, sınıf düşmanlarına, TKP'nin düşmanlarına karşı amansızdı. Leninci çelik disipline bağlıydı. O, bugün partimizin yönetiminde bulunan MK Genel Sekreteri Bilen yoldaşla birlikte, oportünist, likidatör gruplara karşı ardıcıl bir savaş yürüttü. Baraner yoldaşın Bilen yoldaşla savaş arkadaşlığı 1934 MK Plenumunda burjuvaziyle sınıf işbirliği çizgisi izleyenlere karşı Leninci çizgiyi savunma temelinde kopmazcasına perçinlendi, TKP MK bu iki savaşçıyı partinin en sorumlu yerlerine getirdi.

Daha sonraları, provokatörlerin, oportünistlerin arasında Baraner'i parçaya edip TKP'ye saldıranlar oldu. Türkiye Komünist Partisi bu Marksçı-Leninci savaş erini her türlü saldırıya karşı savundu, savunuyor. Partimiz ölümünün 10. yılında komünist Baraner'i saygıyla anıyor.